

1898 — havde gjort et saadant Forsøg, og ved at betale 10 Øre for hver indleveret død Rotte havde man i Løbet af 18 Uger taget Livet af 100 000 Rotter. Et Forsøg i samme Retning blev gjort et andet Sted i Landet, og Udfaldet var forholdsvis omtrent det samme. Man kan jo gaa ud fra, at Københavnerne den Gang har tillagt en Tiøre større Værdi, end de gør for Øjeblikket, ellers var der vel ikke kommet saa meget ud af det. Det Lovforslag, som den Gang fremsattes af Indenrigsminister Berg, gik hovedsagelig ud paa at paalægge Kommunerne og Staten en Pligt til at støtte en saadan Rottekrig under Forudsætning af, at der var nogen Offervillighed og Forstaaelse af Sagen til Stede i Befolkningen. Forholdet var dog ikke det, som er anført i Motiverne, at der som Betingelse for, at en Kommune skulde faa en saadan Pligt, skulde indenfor Kommunens eget Omraade været dannet en Forening, der raadede over en vis Kapital. Det, der krævedes, var, at der i hele Landet skulde være dannet en Forening, der kunde godtgøre, at den raadede over en Kapital af 10 000 Kr. om Aaret i de 3 Aar, som Loven foreløbig var bestemt til at vare, til Anvendelse i dette Øjemed. Naar det var sikret, vilde det efter Lovforslaget være Kommunernes Pligt at indrette sig paa at modtage de Rotter, som maatte blive dræbt og indleveret, til Tilintetgørelse og tillige at yde et Bidrag til Krigsomkostningerne bestaaende af indtil 2 Kr. pr. 100 Indbyggere i Kommunen. Staten skulde yde et Bidrag af 25 000 Kr. om Aaret i de 3 Aar. Dette var Lovforslagets hovedsagelige Indhold. Lovforslaget blev modtaget med megen Velvillie. Det blev fremsat i Folketinget, og hele Udvalget sluttede sig til det med nogle mindre Ændringer, af hvilke de to væsentligste bestod i, at man satte de 2 Kr. pr. 100 Indbyggere, som Kommunerne kunde komme til at betale, op til 3 Kr., og at man forhøjede Statsbidraget fra 25 000 Kr. til 30 000 Kr. aarlig. Sagen blev ogsaa meget venligt modtaget i Landstinget. Der var noget delte Meninger om, hvorvidt den behøvede at komme i Udvalg eller ikke. Der blev fra en enkelt Side foreslaaet Udvalg. Vi havde ikke den Gang her i Tinget faaet den Skik saa fæstnet, som den nu er, at naar der fra enkelt Side kræves Udvalg, er der ingen, der gør Indvendinger derimod. Man havde begyndt paa det den Gang, og det blev ogsaa under denne Forhandling fremhævet,

at saaledes burde Forholdet være. Den, som havde stillet Forslaget om Udvalg, holdt fast ved det, det kom til Afstemning, og Stemmerne stod saa lige, at man stod for et Navneopraab om dette Spørgsmaal. Forhandlingen om dette Udvalgs Nedsættelse eller Ikke-Nedsættelse fylder i Tidenden næsten lige saa meget som Forhandlingerne om selve Lovforslaget. Imidlertid lod Forslagsstilleren efter Opfordring fra et Medlem af sit eget Parti sig bevæge til at tage Forslaget tilbage, saa man fik ikke Navneopraab. Lovforslaget blev derpaa gennemført i den Skikkelse, hvori det var kommet fra Folketinget.

Om Lovens Virkninger i de 3 Aar, i hvilke den gjaldt, har man, saa vidt mig bekendt, ikke Oplysninger fra Landkommunerne. Derimod har man meget fyldestgørende Oplysninger fra København og Frederiksberg. Det fremgaar af disse Oplysninger, at i de 3 Aar har København brugt 71 688 Kr. 11 Øre til Rottekrigen, og Resultatet blev 496 420 Rotter. Paa Frederiksberg har man brugt 11 442 Kr. 54 Øre, og det har kostet 91 180 Rotter Livet. I Motiverne er anført Resultatet af den samlede Rottekrig baade efter den første Lov og efter den senere fornyede Lov. I hele Perioden har København brugt 241 970 Kr. 71 Øre, og dette har medført, at 1 400 600 Rotter i København har maattet lade Livet. Paa Frederiksberg er brugt 33 271 Kr. 79 Øre, og det har medført Drabet af 245 134 Rotter. Udgiften har altsaa været 17—18 Øre pr. Rotte i København og en lille Smule mindre paa Frederiksberg. Fra de fleste Købstæder foreligger der Oplysninger omfattende baade den første Lovs og den fornyede Lovs Virketid. Disse Oplysninger er imidlertid ikke saa fyldestgørende som de fra København og Frederiksberg foreliggende. I mange Tilfælde har man ikke nævnt Tallene paa de dræbte Rotter og har maaske ikke kunnet gøre det, fordi man har ombragt dem ved at sætte Gift for dem, saa at man ikke har kunnet tælle dem. Nogle Steder har man derimod anført Tallene paa Rotterne, og det er vel de Steder, hvor man har faaet de døde Rotter tilvejebragt ved Hjælp af Præmiering. Men efter et Andragende, som senere kom til at foreligge fra Københavns Grundejerforening og De samvirkende Grundejerforeninger for hele Landet, skal der under disse to Loves Virketid være ombragt i alt 7 Millioner Rotter. Det er vel anslaaet — nogen nøjagtig Op-